युष्माकं च प्रभावेण तेजसा च मक्तिमनां। क्तो मया मुदुर्बुद्धी रावणो राचमाधिपः ॥ २०॥ क्तुमात्रमक् तत्र भवतां तज्ञसा क्तः। रावणाः सगणो युद्धे सपुत्रः सक्बान्धवः ॥ २१॥ भवत्रश्च समानीता भरतेन मक्तिमना। श्रुवा जनकराजस्य राच्नसापकृतां मुतां ॥ २२॥ उधुक्तानां च मर्वेषां भवतां मुमक्तिमनां। कालो व्यतीतः सुमकान् गमने रोचते मतिः ॥ २३॥ तथत्यूचुन्पतयो मुदा पर्मया युताः। दिष्यासि विजयो राम राज्ये चैव प्रतिष्ठितः ॥ २४॥ रूष नः पर्मः काम रूषा नः प्रोतिरुत्तमा। यत् वां विजयिनं राम पश्यामो क्तकारकं ॥ २५॥ एतत् वय्यपवनं च यद्स्मांस्वं प्रशंसािस । प्रशंसाक्रिंभि राजेन्द्र प्रशंसामस्ततो वयं ॥ १६॥ क्ता कि बाङ्गवीर्येण राचमास्ते नृपोत्तम। म्रामत्वयामके वीर् कृदि ते नित्यशो वयं ॥ २७॥ वर्तामके मकाबाको प्रीतिक्रमाकम्तमा। भवेच ते मकाराज प्रीतिरस्मासु नित्यदा ॥ ३६॥ ते प्रयाता मक्तिमानः पार्थिवाः सर्वतो दिशः। र्थवाजिसक्स्रीयैः कम्पयत्तो वस्न्धरां ॥ २१॥